

Nova Gorica, 13.11. 2024

NAŠA TREPETLIKA - prispevek za vzpon iz krize društva

Deset let bo odkar sem se prvič srečal s Trepetliko. Bilo je na srečanju v Domu Treh topolov v Izoli. Videl sem, da je, poleg zdravnikov, še nekdo, ki mu je mar za naše probleme. Na naslednjih srečanjih smo poslušali zanimive strokovne prispevke in izmenjali pridobljene izkušnje v večletnih bojih z boleznijo. Pri tem nisem mogel prezreti vneme in vloge vodstva društva pri organizaciji srečanj, širjenju informacij in prizadevanjih za povečanje članstva v društvu. Korak naprej je tudi društvena revija s pestro vsebino in spletna stran, ki ponuja še prostor za nove neizkoriščene vsebine.

Da smo v dobrih rokah smo praktično vsi udeleženci ugotavljali ob vseh srečanjih s Parkinsonsko sestro na Nevrološki kliniki Lidijo Ocepek, ki je hkrati nepogrešljiva povezava društva s strokovnim delom Nevrološke klinike. Tako je društvo lažje pridobivalo strokovnjake za kvalitetna predavanja in predstavitve. Posebej povezan z društvom je večkratni predavatelj prof. Pirtovšek, poleg njega je v preteklosti sodelovala še vrsta drugih zdravnikov, medicinskih sester, fizioterapevtov in strokovnjakov drugih profilov. Zdi se mi, da smo se taborov in predavanj vsi izjemno radi udeleževali.

Ob dobrih vsebinah taborov in posvetov, ugodnih cenah bivanja, (sofinanciranje s strani društva), smo se včasih spraševali kdo vse to vodi in organizira. Ne bom se motil če ugotavljam, da je pretežni organizacijski del opravilo ožje društveno vodstvo na čelu z dolgoletno predsednico Cvetko Likar, nekaj pomoči je bilo ob zaposlitvah za določen čas in preko javnih del. Ne smemo pozabiti tudi člane organov kluba, posebej tistih, ki so društvu pogosteje pomagali, bodisi zaradi bližine sedežu društva ali večje možnosti delovanja. Tu ne gre prezreti tudi vlogo vodij področnih enot društva, aktivnih pri obveščanju, organiziranju predavanj, akcij in povezovanju.

Kot pretežni uporabnik društvenih programov in poznavalec delovanja športnih društev skozi celotno aktivno življenjsko obdobje, sem kmalu videl, da je organiziranje in izvajanje programov zelo zahtevno in sloni preveč na ožjem vodstvu društva in predvsem na ramenih predsednice. Nekoliko boljše je bilo v času začasnih dodatnih zaposlitev, sicer je vse preveč nalog ostalo na ramenih predsednice in redkih pomočnikih. Kako učinkovito je lahko delo v okviru redne zaposlitve (čeprav samo za polovičen delovni čas), je vidno v odličnem usklajevanju zahtevnega urejanja terminov za obnovitveno rehabilitacijo, ki poteka nemoteno, z ažurnim usklajevanjem in reševanjem problemov. Delo Žive Beden praktično vsi uporabniki ocenjujemo kot izjemno učinkovito.

V tem okviru se je v času 17 letnega predsednikovanja znašla predsednica Cveta Likar. Verjetno je začela z maksimalno motivacijo in ob pomoči članov organov zveze vodila aktivnosti društva bolj ali manj uspešno vsa ta leta. Nedvomno je morala urejati številne naloge na različnih področjih društvenega programa, mnogokrat v časovni stiski in premajhni pomoči članov društva. Vsi vemo, da je potrebno pogosto ukrepati zelo hitro, tudi brez posvetovanja s sodelavci, saj so hitro ukrepanje,, pravočasno oddane vloge, osebni stiki, pridobljena poznanstva in reference, prednostni elementi za pridobitev sredstev za delovanje društva.

Verjetno ni bilo vedno lahko usklajevati številne naloge, upoštevati želje in interese posameznikov, spoštovati običajne kratke roke za ukrepanje in zadovoljivo upravljati z društvenimi sredstvi. Vsem nam je jasno, da ni možno zadovoljiti vseh želja in potreb, pomembno je, da poskušamo odločitve sprejemati čim bolj uravnoteženo. Kako težko je to v celoti uresničevati ve vsak, ki je kaj takega ali podobnega že počel.

Ob občasnih iskricah v komunikacijah sem na naših srečanjih opazoval povečano aktivnost posameznikov in razmišljal o njihovi vlogi v delovanju društva, saj je predsednica najavila odhod z

mesta predsednice. Zdelo se mi je, da so to potencialni kadri za prevzem vodilnih nalog v društvu v bližnji perspektivi. V teh vlogah sem videl aktivne člane ljubljanske, gorenjske, novomeške in štajerske enote, pa še koga drugega. Zdelo se mi je, da gredo aktivnosti v tej smeri, zato je bil zame spor in razkol med najaktivnejšimi in najbolj izpostavljenimi člani društva, presenečenje in hkrati razočaranje. Nič kaj boljše ni trenutno stanje, bojim se, da tudi nadaljevanje ne kaže na racionalno delovanje. Sprašujem se kaj lahko reši nadaljnja konfrontacija in stopnjevanje obtoževanj in tudi žalitev? Se zavedamo, da bodo posledice razkola bremenile tudi novo vodstvo? Smo sposobni v obdobju premirja razumsko pristopiti k reševanju problemov? Smo pripravljeni stopiti korak nazaj in z umirjenimi toni prebroditi sedanje zagate?

Kakorkoli že ocenjujemo 17 letno delovanje predsednice ne moremo mimo dejstva, da Cveta Likar društvo vodi že zelo dolgo. V vseh teh letih je količina dela in uspešnost rasla, kadrovska zasedba pa še zdaleč ni sledila količini dela. V času mojega članstva v društvu nisem opazil ali slišal večjih pripomb na delo vodstva društva, kot tudi ne pomembnejših predlogov za urejanje društvenega delovanja. Seveda smo vsi polni idej in predlogov za izboljšave, dokler ne pridemo do faze, ko je to treba narediti, takrat običajno ostanejo izpostavljeni člani društva sami.

- V tem kontekstu lahko ocenjujemo delo predsednice kot uspešno, sicer ne bi zdržala tako dolgo.
- Njena reakcija na obtožbe na izrednem občnem zboru (mnogi člani niso dobili vabila za zbor) je najmanj dopustna, saj je bil napad nanjo presenečenje in razočaranje.
- Po pripovedovanju prisotnih je bilo vzdušje na zboru neprimerno za konstruktivno razpravo
- Od tu dalje je šlo samo še navzdol. Namesto, da bi poskušali doseči spremembe v vodstvu društva do konca mandata s konsenzom, se gremo neproduktivno vojno z medsebojnimi očitki.

PREDLAGAM:

- Ustavimo kakršnokoli obliko obtoževanja (lahko tudi z obojestranskimi opravičili) preden se spor razširi v javno pranje umazanega perila. Posledice so lahko zelo hude tako za samo delovanje kot tudi za ugled in pridobivanje podpore za delovanje
- na osnovi izjave dosedanje predsednica Cvete Likar, da bo odstopila na občnem zboru, začnemo pripravljati legalen občni zbor
- pravniki naj povedo ali je treba najprej izvesti **izredni občni zbor** z edino točko – odstop predsednice in razrešitev vseh organov društva, ali se to naredi skozi normalen občni zbor
- V pripravah na Občni zbor zberemo – recimo temu- predstavnike obeh skupin, kandidate za predsednika, dolgoletne aktivne člane društva, nepogrešljivega pro. dr. Zvezdana Pirtovška, parkinsonsko sestro Lidijo Ocepek, predsednico Cveto Likar ali njenega zastopnika in morda še koga iz dosedanje organizacijske strukture
- Združimo moči v pripravo normalnega občnega zbora s formalnim odstopom dosedanjih organov društva in njihovo razrešitvijo. V nasprotnem primeru se nam bo zgodil polom in ne bomo sposobni sprejeti niti dnevnega reda, kaj šele kandidacijskih listin.
- sledi normalen občni zbor za katerega delovna skupina pripravi dnevni red in druge materiale vključno z kandidacijskimi seznanji. (podrobne naloge pomagajo pripraviti pravni strokovnjaki).
- predlagam, da nekje v programu najdemo mesto za primerno zahvalo zaslužnim članom društva. To je hkrati zaključek nekega obdobja in nadaljevanje z novimi idejami in prijemi.
- to lahko dosežemo samo, če »ustavimo konje« in zmanjšamo EGO
- podroben scenarij izvedbe in potek dogodkov naj izdela pravna stroka.

Na koncu, pa ne za konec, prilagam povzetek zgodbe, ki jo je v svoji imenitni avtobiografiji predstavila znana Slovenka, nekdanja varuhinja človekovih pravic, vrhovna tožilka in družbeno izjemno angažirana dobrotnica, Vlasta Nusdorfer.

»To je zgodba o gosih, ki v jati med selitvijo letijo razvrščene v obliki črke V. Ptice z mahanjem kril ustvarjajo vzgon, za tisto, ki leti za njo. V formaciji črke V zmore jata leteti več kot 70 % dlje kot bi zmogla vsaka ptica posebej. Če kakšna gos zavije iz jate takoj začuti večji upor zraka in se hitro vrne nazaj v skupino.

Če bi ljudje imeli gosjo pamet, bi ostali skupaj z ljudmi s katerimi si delimo smer. Še nekaj nas učijo gosi- ko se vodilna gos utruji, prepusti mesto drugi, ostale se od zadaj oglašajo in spodbujajo, da ohranja hitrost. Kadar kakšna zboli ali jo zadene šibra in pade iz formacije, za njo poletita še dve, ki ji nudita pomoč in zaščito. Z onemoglo ptico ostaneta, dokler ni spet sposobna leteti v formaciji ali ne pogine. Šele tedaj se odpravita naprej, letita sami ali se priključita drugi jati.

Pomen sodelovanja in skrbi za sočloveka je močno sporočilo zgodbe.«

Ni kaj dodati.

Zaskrbljeni član Trepetlike

Vojko Orel

041 652 87 mail- vojko.orel@siol.net